

Іскендеров Ельчин Фірдовсі огли
Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри організації
судових та правоохоронних органів

РОЛЬ ПРОКУРАТУРИ У ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

За даними Дитячого фонду ООН, щороку в світі понад 1 млн дітей стають жертвами торгівлі людьми. В свою чергу експерти Європолу стверджують, що торгівля людьми приносить дохід понад 10 млрд доларів США на рік. У нашій країні в одній з перших стало розроблятися відповідне законодавство, спрямоване на протидію та боротьбу з сексуальною, економічною та іншою експлуатацією дітей, з торгівлею людьми. Зокрема, в 1998 році Україна увійшла до першої трійки держав в Європі, котрі встановили кримінальну відповідальність за торгівлю людьми, а такі дії щодо дітей визнані кваліфікуючою обставиною (стаття 124-1 КК України 1960 року). Кримінальна відповідальність за торгівлю людьми передбачена і в КК України 2001 року (стаття 149).

В Україні йде процес створення нової та вдосконалення існуючої законодавчої бази щодо протидії торгівлі людьми, й особливо – неповнолітніми. Важливим кроком у цьому відношенні стало прийняття 20 вересня 2011 Закону України «Про протидію торгівлі людьми». Враховуючи його позитивні сторони, слід все ж таки звернути увагу на його недоліки. Зокрема, у статті 5 дається загальний перелік суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлею людьми. Вважаємо, що в цій статті повинні бути окремо зазначені органи прокуратури, що обумовлюється наступним:

- одним з основних напрямків державної політики у сфері протидії людьми визначено боротьбу із злочинністю, пов'язаною з торгівлею людьми, шляхом виявлення злочинів торгівлі людьми, осіб, причетних до скоєння злочину, притягнення їх до відповідальності (пункт 2 частини 1 статті 4);

- серед завдань у сфері боротьби з торгівлею людьми виділено, окрім іншого, виявлення причин та передумов, що сприяють торгівлі людьми, та вжиття заходів щодо їх усунення, виявлення та розслідування злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми; притягнення до відповідальності, у тому числі кримінальної, осіб, причетних до торгівлі людьми (пункти 1, 3 та 4 частини 1 статті 12) тощо, які цілком стосуються діяльності органів прокуратури;

- до основних засад Національного механізму взаємодії суб'єктів у сфері протидії торгівлі людьми частиною 4 статті 13 Закону віднесені: взаємне інформування, з дотриманням принципу конфіденційності, про випадки торгівлі людьми, передумови та причини торгівлі людьми, методи, які використовують торгівці людьми, необхідну допомогу особам, які постраждали від торгівлі людьми; спільна розробка програм, планів протидії торгівлі людьми; спільна організація заходів з протидії торгівлі людьми; обмін передовим досвідом діяльності у сфері протидії торгівлі людьми;